

Nr 25/1968-69.

LAGUTSKOTTETS betänkande nr 25/1968-69 med anledning av Ålands landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag angående ändring av landskapslagen om rätt att idka näring i landskapet Åland. (Nr 26/1969)

Med anledning av ovannämnda framställning, varöver Landstinget inbegärt utskottets utlåtande, får utskottet vördsamt anföra följande:

Stadgandet i 4 § 2 mom. överensstämmer med det tidigare av Landstinget antagna stadgandet, som vunnit Republikens Presidents gillande och ger icke anledning till påminnelse från utskottets sida.

I 5 § har införts kiosk- och därmed jämförlig handel samt automathandel bland de där uppräknade s.k. reglementerade näringarna. Utskottet vill i detta sammanhang understryka, att ändringen, som överensstämmer med rikets gällande stadgande, icke avser att göra kioskhandel beroende av tillstånd. Avsikten med närmare reglering av kioskhandeln är uppenbarligen blott att begränsa konkurrensen mellan å ena sidan kioskhandel och å andra sidan den normala butikshandel, som saluför samma eller liknande varor men med begränsad öppethållningstid. Utskottet konstaterar i detta sammanhang, att Landstinget vid behandlingen av den utlovade framställningen om kiosk- och liknande handel kommer att bliva i tillfälle att taga ställning till den reglering, som kan anses nödvändig för kioskhandeln.

I 9 § har i framställningen intagits det av motionärerna (Motion nr 15/1968) ursprungligen föreslagna 2 mom. med det tillägget, att momentet icke skall äga tillämpning på sådan näring, varom stadgas i 11 § 2 mom. självstyrelselagen, d.v.s. näring, som faller inom rikets lagstiftningsbehörighet. Utskottet framhöll i sitt betänkande Nr 9a/1968-69 att den av motionärerna föreslagna lydelsen i jämförelse med landskapslagens 3 § utvidgade näringsbegreppet på ett sådant sätt, att den i 3 § stadgade begränsningen för ickeålämning att idka näring i landskapet skulle bliva strängare än den i 4 § självstyrelselagen stadgade. Då momentets verkan nu begränsats till de näringar, som underligga Landstingets lagstiftningsbehörighet, och Landstinget beträffande dessa näringar är obetaget att införa ytterligare begränsning av rätten att idka sådan näring, finner utskottet, att stadgandet i den nu föreslagna lydelsen kan antagas.

Sistnämnda moment kan dock tänkas tillämpligt i många fall, som motionärerna måhända icke avsett med sitt förslag. Sålunda kan i vissa fall rena underleveransförhållanden falla under stadgandet liksom sådan serviceverksamhet, som numera ofta förekommer i samband med agen-

-2-

turer. Då momentet likväl avser att tvinga näringsidkare, som på detta sätt avser att etablera sig i landskapet, att därförinnan inhämta landskapsstyrelsens tillstånd, torde en tillämpning med beaktande av nationalitetsskyddets krav och å andra sidan behovet av förbättrade utkomstmöjligheter för landskapets egen befolkning kunna medföra en riktig tillämpning av stadgandet. Utskottet har därför endast föreslagit en stilistisk ändring av momentet.

I övrigt har utskottet intet att påminna med anledning av framställningen.

Med hänvisning till det ovan anförda får utskottet värdsamt föreslå

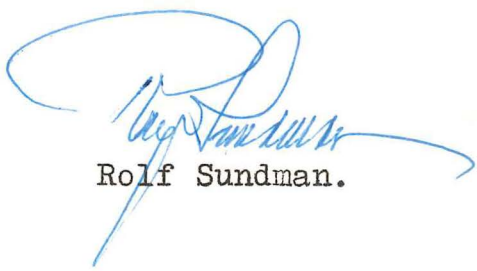
att Landstinget måtte antaga lagförslaget med följande lydelse i 9 § 2 mom.:

Näringsidkare, som utom landskapet idkar enligt denna lag anmälningspliktig näring, må icke utsträcka sin näringsverksamhet till landskapet sålunda, att vara eller tjänst, för vilkan han betingar sig ersättning, till en väsentlig del produceras inom landskapet, förrän näringsanmälan gjorts hos vederbörande myndighet på den ort, där verksamheten i landskapet huvudsakligen kommer att bedrivas. Detta moment tillämpas likväl icke på sådana näringar, som avses i 11 § 2 mom. självstyrelselagen för Åland.

Mariehamn, den 26 augusti 1969.

På lagutskottets vägnar:

Nils Dahlman

Rolf Sundman.

Närvarande i utskottet: ordföranden Nils Dahlman, viceordföranden Persson samt ledamöterna Bertel Boman, Karl Sundblom och Edw. Östling.